

[Kai Dige Bach]

gøre det 2, 3, 4 gange i løbet af treårsperioderne, har fået lov til det, mens de, der har en 10-, 20-, 30-årig virksomhed, og som aldrig kunne drømme om at gøre det, nu skal skyldte et eller andet med halvdelen af værdien af deres virksomhed, den dag de vil trække sig ud af det. Det er det, jeg mener dette her handler om. Det, vi taler om her, er det, man tidligere har tjent, det, der ligger mere end 7 år tilbage eller endnu længere tilbage. Det er dem, vi vil have pant i den dag, de vil have de penge ud, som de har betalt både den ene og den anden slags skat af. Det er den ændring, der foregår den dag, vi synes er urimelig.

Det må ikke være væsentlig billigere at tage egenkapitalen ud, og det skal ikke være billigere at tage egenkapitalen ud af sin virksomhed end at tage den ud på anden måde, det er vi såmænd også enige om. Men forenklingen af de unoterede aktier er jo et kompliceret politisk spørgsmål, men det kan da godt være, at den komplicerede overgår af den fordel, der er ved, at alle de mennesker ikke skal falde ind under det. Jeg tror nu, de kommer mere ind i det på den måde end ellers.

Hvad angår lovforslaget den 27. december, blev det ikke vedtaget. Det er jeg meget glad for, og det håber jeg heller ikke dette her bliver.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Det har været en lang dag for skatteministeren, formanden og mange andre. Der er bare én ting, det er så væsentligt for mig at få præciseret for skatteministeren, når vi nu taler om problematikken tilbagevirkende eller ikkertilbagevirkende kraft.

Ministeren sagde, at der for de mennesker, dette her drejer sig om, kun sker det, at de kommer til at betale nøjagtig den samme skat, som alle andre betaler – sådan opfattede jeg det. At ministerens parti og mit parti kan være uenige eller enige om, at reglerne skal laves om, er en anden sag, men det, der for mig er så afgørende, er, om der hos disse mennesker gennem årene er skabt en forventning om, at de ud fra gældende lovgivning kunne disponere, hvorefter vi pludselig laver nogle regler, der ændrer det. Det synes jeg er et for parlamentarismen og demokratiet meget væsentligt spørgsmål.

Den nuværende udenrigsminister, Niels Helveg Petersen, sagde under den debat, jeg har nævnt tidligere om vores Spaniardsanske, og hvem det ellers var, følgende (Folketingstidende 1991-92, sp. 10507):

»Igen gennem årene har Folketinget jo ofte diskuteret spørgsmålet om tilbagevirkende kraft i skattelovgivningen, uden at det vel kan lade sig gøre på forhånd at fastslå principper, der kan gælde i alle tilfælde.

I denne diskussion har jeg lyst til at fremhæve et andet element, som jeg har savnet i debatten i dag, men som for mig spiller en stor rolle, nemlig at udgangspunktet må være, at Folketinget har ansvar for sin egen lovgivning. Folketinget har et ansvar for den retstilstand, der består i kraft af den lovgivning, Folketinget har vedtaget, og når mennesker derfor disponerer i tillid til det regelsæt, som Folketinget har svaret for, skal der overordentlig stærke begrundelser til for at gribe ind og, om jeg så må sige, opfange en helt lovlig udnyttelse af gældende lovgivning.«

Det er det, jeg mener at vi gør her, og det er det, jeg så gerne vil have at vi under udvalgsarbejdet får fuld klarhed over.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Vi laver denne lovgivning, for at der ikke er nogen, der skal likvidere og trække penge ud af virksomheden osv. Men jeg tror, skatteministeren opfatter det en lille smule forkert, for det er jo ikke det normale at likvidere. Det, vi hører og har hørt i de sidste dage, er, at håndværksmestre, der har haft en virksomhed igennem 30 år, føler, at dette her er noget, der sker med tilbagevirkende kraft.

Så siger skatteministeren, at det, der i værste fald kan ske, er normalbeskatning, nemlig den samme beskatning, som betales af dem, der tjener deres penge. Ja, men så er der altså nogle ændrede konditioner for den håndværksmester, der har sparet op, som ikke har lavet skattefiduser, som ikke har en pensionsordning, men kun har sit firma, og som 30 år efter gerne vil sælge og bruge det som pension, altså ved siden af folkepensionen. Det er dér, vandene skiller mellem skatteministeren og mig. Det er jeg nødt til at sige, for det er dér, folk føler, at vi er uretfærdige, og det er dér, den tilbagevirkende kraft er. Derfor vil jeg foreslå, at vi ser